

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Z.**, spol. s r.o., H.X., Z., IČO: X., zast. JUDr. J.B., advokátom, T.X., Z., proti žalovanému: **Všeobecná zdravotná poisťovňa**, a.s., Mamateyova č. 17, Bratislava, IČO: 35 937 874, **o zaplatenie 44.788,- Sk**, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. januára 2007 č.k. 43 Cob 460/06-88, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Zvolene rozsudkom zo dňa 28. septembra 2006 č.k. 6 Cb 21/2005-71 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 44.788,- Sk a trovy konania 5417,- Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy z titulu poplatku z omeškania.

Súd vo veci rozhodol dňa 9. januára 2006 rozsudkom, v ktorom vyslovil názor, že uvedenú vec je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a z hľadiska vznesenej námietky premlčania žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a odvolací súd uznesením zo dňa 28. apríla 2006 (l.č. 59) napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom vyslovil právny názor. Súd na základe zrušujúceho uznesenia v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu konštatoval, že žalobca a žalovaný

v čl. I. Zmluvy č. 19980019 zo dňa 2. januára 1998 v zmysle § 262 Obch.Z. si dohodli, že ich právny vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom.

V predmetnej veci ide o uplatnenie práva z uzavretej zmluvy a nie zo zákona. Žalobca si uplatnil právo na úrok z omeškania vo výške 0,1% z dlžnej sumy z oneskorene zaplatenej faktúry vo výške 44.788,- Sk.

Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 23. októbra 2006.

V odôvodnení odvolania uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu, že ustanovenie § 262 Obch.Z. zmluvným stranám umožňuje, aby sa Obchodným zákonníkom riadil akýkoľvek ich vzájomný vzťah. Ak si účastníci dohodli, že sa ich vzťah bude riadiť Obchodným zákonníkom, je zmluva v tejto časti neplatná, pretože ich vzájomný vzťah postráda hlavný atribút obchodného práva – podnikanie. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zmluva č. 19980019 zo dňa 2. januára 1998 bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, ktoré s jej obsahom vyjadrili súhlas slobodne a vážne. Z čl. I. vyplýva, že vzťah založený predmetnou zmluvou sa riadi Obchodným zákonníkom. Účastníci zmluvného vzťahu využili v tomto prípade zmluvnú voľnosť a svoj vzťah podriadili pod režim Obchodného zákonníka. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal odvolanie a napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že predmetom konania bolo zaplatenie poplatku z omeškania v súvislosti s oneskoreným zaplatením faktúry č. 010501. Súd prvého stupňa sa pri rozhodovaní riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom, že na záväzkový

vzťah založený zmluvou č. 19980019 zo dňa 2.1.1998 v znení dodatkov, sa vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorých platnosť si zmluvné strany dohodli v zmluve. Súd prvého stupňa teda správne posudzoval premlčaciu lehotu podľa Obchodného zákonníka, keď na námietku premlčania nebral zreteľ.

Na základe uvedeného rozsudok podľa § 219 O.s.p. potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalovaný podal proti rozsudku dovolanie podaním doručeným súdu dňa 26. marca 2007.

V odôvodnení dovolania uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý vyslovil, že ustanovenie § 262 Obch.Z. zmluvným stranám umožňuje, aby sa Obchodným zákonníkom riadil akýkoľvek ich vzájomný vzťah. Ak si účastníci dohodli, že sa ich vzťah bude riadiť Obch.Z., je zmluva neplatná podľa § 39 Obč.Z., pretože ich vzájomný vzťah postráda hlavný atribút obchodného práva – podnikanie, nakoľko ust. § 6 ods. 2 zák.č. 273/1994 Z.z. žalovanej podnikanie zakazovalo. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.9.2005 (ďalej len „O.s.p.“) bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v časti napadnutej dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O.s.p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. je možné dovolaním napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, a to bez ohľadu na povahu predmetu konania. Pre prípustnosť

dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je rozhodujúce, či k vade konania došlo pred odvolacím súdom alebo pred súdom prvého stupňa. Ak však odvolací súd odstránil vadu konania, ku ktorej došlo pred súdom prvého stupňa, nie je možné k nej prihliadnuť.

Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, nie je tiež daná iba tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 skutočne došlo.

V predmetnej veci nebolo preukázané splnenie podmienok dovolania tak, ako to predpokladá znenie ust. § 237 O.s.p.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody podľa § 238 O.s.p. platí, že prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku, je založená rozdielnosti rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa, prípustnosť je tiež daná v prípade, ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Zákon tiež pripúšťa dovolanie v prípade, ak bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa a odvolací súd dovolanie pripustil z dôvodu, že ide o rozhodnutie zásadného právneho významu (§ 238 ods.3 písm. a/ O.s.p.).

Žalovaný podal dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, pričom odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, preto neboli splnené podmienky pre podanie dovolania ani podľa ust. § 238 O.s.p.

Ustanovenie § 238 ods. 3 písm. b/ pripúšťa aj dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté inak, než v prvom rozsudku, pretože súd prvého stupňa bol viazaný právnym názorom súdu, ktorý prvšie rozhodnutie zrušil, stratilo platnosť a účinnosť dňom 1.9.2005, okrem konaní o odvolaní a dovolaní, o ktorých nebolo rozhodnuté do 31. augusta 2005. V predmetnej veci bolo dovolanie podané v roku 2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243b O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, pretože si ich nevyčíslil a žalovaný nebol v dovolaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave dňa 1. júla 2008

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: